

GÅ“TOVÅ%o U ADRIANOPOLE - 2

ÅEtrtek, 13 srpen 2015

V roce 377 spojení Gótové povstali, sešikovali se do statisícového proudu a táhli na Konstantinopol. Tentokrát ne uÅ¾ jako mírní prosebníci, ale jako plenící invaze a cestou si brali vše, co chtÅli. Abychom nepodlehli velké romantice – V tuto chvíli to nebyli Å¾ádné ujaÅ™mení chudáci, ale ta nejbarbarštÅ;jší Å™ádící horda. Vybíjeli vesnice, znásilÅovali, vraÅ¾dili, kradli.

V Åele TervingÅ™ stanul král Fritigern a pÅ™idali se k nÅ™mu Greutingové vedení Alatheem a Safrakem. Proti nim vytáhl s místní vojenskou hotovostí správce Moesie Lupicinus, ale jeho jednotky Gótové hravÅ™ potÅ™mili – a zpÅ™sob, jak to udÅ™lali, nevedl v císaÅ™ovÅ™ štábu k diskusi, co Å¾ byla další ze série chyb. BÅ™hem povstání GótÅ™ nastaly h dvÅ™ vÅ™ci, které stojí za zaznamenání. Zaprvé k povstání se pÅ™ipojila místní chudina. Tedy opravdu mínÅ™na chudina, spodina spoleÅ™nosti. A dokonce se zaÅ™ali oblékat jako Gótové a cítili se „tak trochu Góty“. Za druhé, císaÅ™mi se zaÅ™aly rozpadat mnohé jednotky. Aby ne – kdy Å™asto i vÅ™tšinu vojákÅ™ tvoÅ™mili Gótové, a Gótové byli nezÅ™ i na dÅ™stojnických postech. Tehdy císaÅ™ pochopil, Å™e situace je váÅ™nÅ™jší, ne Å™ dosud myslel, opustil bojiš Arménii a zaÅ™al formovat armádu. Z Arménie povolal generály Traiana a Profutura a obrátil se s prosbou o pomoc na svého synovce, císaÅ™e západní Å™ásti Å™íše, Gratiana. Z Panonie a Galie pÅ™itáhli se svými pluky Frigeridus a Richomeres (Ricimer) – Frankové ve sluÅ™bách Å™íše. NepodaÅ™ilo se jim však probít se pÅ™es Moesii spojit se s hlavním proudem císaÅ™ských, a tak aspoÅ™ odrÅ™eli pokusy GótÅ™ o postup do Illyrika (zhruba dnešní Srbsko). Z obou Å™ástí Å™ímské Å™íše se ke Konstantinopoli narychlo stahovaly všechny síly, které mohly být uvolnÅ™ny, Å™asto za cenu ohroÅ™ení hranice v Arménii a na Rýnu. Válka K první bitvÅ™ došlo ještÅ™ pÅ™m koncem roku 377 u Ad Salices (dnes bulharská DobrudÅ™a). Výsledek byl nerozhodný a Gótové ustoupili. CísaÅ™ské vojsko tedy vyuÅ™ilo pohoÅ™í Haemus jako hradbu chránící Konstantinopol, ale celá Moesie byla obsazena Góty, kteÅ™ jí dÅ™slednÅ™ plenili. Na jaÅ™e 378 mÅ™l u Å¾ císaÅ™ Valens k dispozici vojsko o síle asi 40 000 muÅ™Å™ a vyrazil s ním na sever vstÅ™íc

Bylo to obrovské vojsko sloÅ™ené ze tÅ™mí rÅ™zných polních armád – thráckou, arménskou a galsko-franckou. Byli to ostÅ™ílení a zkušení veteráni, profesionální armáda. Jízdu tvoÅ™mili jak jízdní lukostÅ™elci (Sagittarii), tak scholae (CísaÅ™ská garda). PoÅ™ty armád jsou vÅ™dy námÅ™tem debat. Dobové zdroje uvádÅ™jí, Å™e thrácká armáda mÅ™la 24.500 vojákÅ™ a dvÅ™ pomocné armády po 21.000, ale moderní historici jsou k tÅ™mto zdrojÅ™m skeptiÅ™tí a pÅ™edpokládají, Å™e Valens mÅ™l celkem asi 10.000 muÅ™u pÅ™choty a 5.000 muÅ™Å™ jízdy. Co Å¾ je ale i tak na svou dobu velká armáda. PoÅ™ty G odhadujeme podobnÅ™ vysoké; pravdÅ™podobnÅ™ byli Gótové posílení navíc jízdním oddílem AlanÅ™. CísaÅ™ské vojsko vytáhl na sever a v pÅ™lce Å™erence zaujalo pozice u dnešního mÅ™sta Stara Zagora. Na poÅ™átku srpna se k Valensovi koneÅ™nÅ™ probily pluky ze západu. Gótové se nechtÅ™li nechat zaskoÅ™it, ustoupili k východu a soustÅ™edili vojsko nedaleko dnešního mÅ™sta Jambol. MoÅ™ná plánovali vyhnout se otevÅ™ené bitvÅ™ a vpadnout ke Konstantinopoli, kdy Å¾ je ce volná. Valens mezitím získal výborné zprávy od své rozvÅ™dky – Gótská armáda táhne k Adrianopoli (dnešní Edirne) a má sílu sotva 10.000 muÅ™Å™, proto Å™e ostatní plení Moesii severnÅ™ji. Po menší roztrÅ™ce štábu se Valens spolu s vÅ™tšinou dÅ™stojníkÅ™ rozhodl: ZaútoÅ™í na Góty a rozdrtí je jednou bitvou... TOMÅ™š HOUšKA pokračování zítra